

undvære andres daglige Hjælp eller Tilsyn; til denne Afdeling skulle i alle Tilfælde henregnes de, som have tabt Synet paa begge Øjne eller ved Amputation mistet tvende af de større Lemmer (Arm, Haand, Ben eller Fod), eller som have faaet disse saaledes fordærvede ved Lamhed eller Stivhed, at de maa anses for ganske ubrugelige.“ Altsaa, for at kunne opnaa en Understøttelse, der begynder med omkring 600 Kr. og kan stige til 875 Kr., skal de paagældende ikke alene være saa medtagne, at de overhovedet ikke kan udføre Arbejde, men de skal endogsaa være i en saadan Tilstand, at de kræver daglig Hjælp, ikke er i Stand til at klare sig selv uden Hjælp eller Tilsyn. Og til 2den Afdeling, der altsaa kan naa op til en Understøttelse af ca. 600 Kr., henføres efter samme Lov „de, som aldeles eller næsten aldeles have tabt Evnen til at erhverve det fornødne til deres og deres Families Underhold“ o. s. v. — jeg skal ikke fortsætte, jeg synes, at allerede denne Bestemmelse er tilstrækkelig til at vise, at den Understøttelse, som nu kan opnaas, 550 à 600 Kr., er saa ringe, at der maa gøres noget fra Statens Side for at hjælpe ogsaa disse Mennesker ud over Dyrtiden.

Jeg har ved tidligere Lejlighed som Eksempel fremdraget en Fredsinvalid, der var ganske ude af Stand til at arbejde. Han er fuldstændig lam og maa derfor nødvendigvis have sin Hustru hjemme til at passe sig, og i Hjemmet er der 7 ukonfirmerede Børn. Denne Invalid oppebærer en Understøttelse af 583 Kr. 44 Øre om Aaret. De fleste vil sikkert indrømme, at det er ganske umuligt for en Familie overhovedet at faa Føden for dette Beløb. Jeg vil for øvrigt ved en senere Lejlighed faa Adgang til at komme tilbage til denne Sag. Jeg finder nemlig, at der her foreligger et specielt Tilfælde, hvor Staten og Lovgivningsmagten ikke kan være bekendt at undlade at yde Hjælp. Det vilde, synes jeg, være himmelraabende uretfærdigt, om man ikke kom den paagældende Familie til Hjælp i disse trange Tider.

Jeg beklager altsaa, at det ikke er lykkedes at faa Invaliderne ind under Lovforslaget, og vil meget indtrængende henstille til den højtærede Finansminister, at der senere gives Lejlighed til at yde disse haardt prøvede Mennesker en Understøttelse. Deres Ulykke er jo næsten dobbelt, fordi det som Regel er unge Mennesker, som ved Udførelsen af deres Militærtjeneste er kommet saaledes til Skade, at de

er ude af Stand til at arbejde. De er højst ulykkeligt stillede, idet de for hele deres Liv er blevet Krøblinge og saaledes maa falde Samfundet til Byrde. De har jo dog faaet deres Beskadigelse i Statens Tjeneste, tilmed i en Tjeneste, som de maaske ikke just er gaet til med Glæde, men som Samfundet har tvunget dem til at udføre, og derfor synes jeg heller ikke, Samfundet maa fornægte sin Forpligtelse overfor dem. Der er altsaa ikke blevet Plads til Invaliderne paa dette Lovforslag, men jeg vil meget indstændigt henstille til den højtærede Finansminister, om der da ikke paa en anden Lov eller paa anden Maade kunde blive ydet disse Mennesker en Haandsrækning.

Dernæst vil jeg spørge den højtærede Finansminister, hvorledes det skal forstaas, at understøttede ikke kan komme i Betragtning efter dette Lovforslag. Det er et bestemt Tilfælde, jeg gerne vil have oplyst. Under Forstsvæsenet har Hegnsmand og Skovløbere, naar de har tjent en vis Tid, Adgang til en Understøttelse, hedder det, ikke Pension, som, saa vidt jeg husker, begynder, naar de har tjent i Statsskovene i 10—15 Aar; og saa stiger Beløbet saaledes, at naar de har gjort Tjeneste i Forstsvæsenet i 30 Aar i alt, kan de faa en Understøttelse af 300 Kr. aarlig. Der findes altsaa ikke nogen særlig Pensionslov, det er en Understøttelse, som gives de paagældende: men den udbetales dog efter ganske bestemte Regler, og disse Arbejdere i Statsskovene regner altsaa med, at de har Adgang til en Pension, selv om det hedder Understøttelse. Jeg vil derfor spørge den højtærede Finansminister, om ikke det var muligt, at i alt Fald disse Personer kunde blive medtaget i dette Lovforslag, idet der som sagt er bestemte Regler, hvorefter Understøttelsen udbetales. Om man kalder det Understøttelse eller Pension, synes jeg i og for sig spiller en mindre Rolle; men hvis det skal hindre de paagældende i at komme med i dette Lovforslag indrømmer jeg, at Betegnelsen spiller en overordentlig stor Rolle, og jeg vilde gerne henstille, om man ikke kunde udvide Lovforslagets Rammer i alt Fald saaledes, at disse Folk kunde blive medtaget.

I øvrigt mener jeg, at de Understøttelser, som er nævnte i dette Lovforslag, er meget smaa. Jeg kunde have ønsket, at Sætserne for alle Grupper Vedkommende var blevet betydeligt forhøjet, og navnlig havde jeg meget gerne set, at der var blevet taget særligt Hensyn til, om